

FINANSBOLAGENS FÖRENING

Via post och e-post:

fi.registrator@regeringskansliet.se

Finansdepartementet
Finansmarknadsavdelningen
Bankenheten
103 33 Stockholm

2015-09-15

Fi2015/3438

FF dnr 291/2

Promemorian Förstärkt insättningsgaranti

Bakgrund

Europaparlamentet och rådet har antagit direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem. Insättningsgarantidirektivet är en omarbetning av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG av den 30 maj 1994 om system för garanti av insättningar. I promemorian lämnas förslag till de lagändringar som krävs för att genomföra insättningsgarantidirektivet i svensk rätt. Direktivet syftar till att harmonisera och stärka konsumenternas skydd. Ändringarna innebär bl.a. att utbetalningstiden vid ersättningsfall förkortas och att informationen till insättarna förbättras ytterligare. Det införs också harmoniserade regler för finansieringen av insättningsgarantisystemen och tydliga krav på förhandsfinansiering. Medlemsstaterna ska säkerställa att de tillgängliga medlen i systemen motsvarar minst 0,8 procent av de garanterade insättningarna. En annan förändring är att avgifterna som ett institut ska betala in ska vara baserade på hur riskfylld institutets verksamhet är. Inbetalda avgiftsmedel ska enligt insättningsgarantidirektivet också kunna användas för att finansiera resolution av ett institut.

Insättningar som undantas från garantin

Promemorians förslag är att kretsen av undantagna insättarkategorier utvidgas till att omfatta flertalet finansiella företag, bl.a. finansiella institut.

Finansbolagen noterar att förslaget till utvidgning till finansiella institut kan få den paradoxala effekten att insättningar av seriösa företag som följt lagen om anmälningsplikt avseende viss finansiell verksamhet (lagen som bl.a. syftar till att förebygga penningtvätt) inte omfattas av garantin samtidigt som mindre seriösa företag som inte anmält sin verksamhet, trots att kriterierna/skyldigheten att anmäla föreligger, kan komma att omfattas av insättningsgarantin om inte särskild utredning görs om att det är finansiella institut enligt definitionen i LBF. Det förhållandet att det finns företag som inte anmält sig och som inte följer penningtvättslagstiftningens krav är möjligtvis ett större problem än att företagen ifråga får tillgång till insättningsgarantin. Utifrån Sveriges internationella åtaganden är det också centralt att de regler som finns på plats tillämpas effektivt i praktiken.

Avgifter och användning av garantimedel

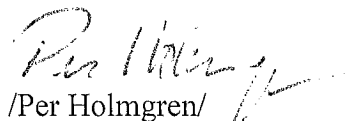
Promemorians förslag är att årliga avgiften ska baseras på institutets insättningar vid utgången av det närmast föregående år, till den del insättningarna omfattas av garantin, och risknivå. Vidare att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör bemyndigas att meddela föreskrifter om den riskbaserade metod som ska användas för att fastställa och beräkna avgifterna och avgiftsmodellens utformning. Direktivets nationella val som ger möjlighet att införa lägre avgifter för vissa sektorer med låg risk samt möjlighet att införa minimiavgifter, oavsett belopp på garanterade insättningar bör enligt promemorian inte utnyttjas. Istället bör beaktas om det finns skäl att i den riskbedömning och modell som tas fram för avgiftsuttag väga in dessa möjligheter. Behållna medel får förutom att användas för att betala ut ersättning till insättare användas för att finansiera resolution enligt krishanteringsdirektivet.

Finansbolagen anser att möjligheten att använda insättningsgarantimedel till resolutionsåtgärder enligt krishanteringsdirektivet måste beaktas i den riskbedömning och modell som ska tas fram för avgiftsuttag. I annat fall kommer avgiftsuttaget innebära en direkt transferering från mindre institut, som inte kan förväntas bli föremål för resolutionsåtgärder, till företrädesvis större institut som i framtiden blir föremål för sådana åtgärder. En sådan ordning är inte godtagbar eftersom den ytterligare skulle försämra konkurrensen på inlåningsmarknaden och vara till skada för konsumenterna och andra kunder. Det bör därför i det fortsatta lagstiftningsarbetet tydliggöras att risken/sannolikheten för att ett institut kan bli föremål för olika resolutionsåtgärder som finansieras genom insättningsgarantimedel - en risk/sannolikhet som huvudsakligen är hänförlig till de större bankerna - måste beaktas i den riskbedömning och den modell som ska tas fram för avgiftsuttag.

Stockholm som ovan

FINANSBOLAGENS FÖRENING

/Lars Zacharoff/

/Per Holmgren/